

sub squalore scholastico lateret oppressa, tamen generalia fere saltem ab ipsis fuisse tradita, deprehendet quilibet, qui accuratius paulo & propius ea lustraverit. Quomodo vero ipsum *negotium inveniendarum novarum veritatum* aggredi par sit, nullibi, quod sciamus, distincte enucleatum habetur.

§. III. Tritis ergo eorum vestigiis insistentes ulterius nos progredi, & humano generi tam utilem ratiocinandi artem penitus cognoscere, nemo nisi ignavus, turpe, nemo nisi aliquanto stupidior viribus hominis eruditi majus existimabit opus. Unde veniam speramus, si forte hoc nostro instituto cornicum oculos, quod ajunt, configere velle, primo intuitu nonnullis videbimur.

§. Haftenus enim fere usu saltem ratiocinari didicimus, cum tamen usus multum juvetur Regulis, non injucundum forte erit, legere, quid hoc in argumento nobis in mentem venerit. Quo loco tempori monemus Benevolum lectorem, quod non nisi brevissimis hic nostro defungemur officio. Tam diffusa enim hæc est materia, ut si secundum Regulas syntheseos omnia hic ex fundamento eruta commonstrare vellemus, disputationis carceres illa sit excessura. Unde si pluribus in locis deesse demonstrationes videbuntur, ignoscere nobis pareat, quas enim habemus demonstrationes, propter prolixitatem argumenti non ubique dare potuimus.

§. V. Ut tamen ex quibus illa procedant Principiis, appareat, placet ante omnia pauca de his disserere. Principia autem Ratiocinandi vel *prima, sunt* vel *Secunda* seu *Proxima*. Illa sunt generalia, & *Prima Disputatione* nostra satis fuere excussa: hæc vero sunt, ex quibus proxime dependet ratiocinandi artificium.

§. VI. Omnis autem difficultas in ratiocinandi negotio ad quatuor hæc credit momenta (1) unde sciamus, *an affirmandum*, (2) *an negandum* (3) *an Universaliter*, (4) *an Particulariter* saltem affirmandum sit vel negandum.

§. VII. Etsi ergo horum quatuor momentorum commune